College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 7 - 0 3 6

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

de Examencommissie Bestuurskunde, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Op 23 december 2016 heeft appellante haar final assignment voor de onderwijseenheid Research in Public Administration ingeleverd. Deze paper is beoordeeld met een vijf.

Appellante heeft voor de herkansing van het paper eveneens een vijf behaald. Deze beoordeling is op 26 januari 2017 in uSis bekend gemaakt.

Bij e-mail van 31 januari 2017 heeft appellante kenbaar gemaakt het niet eens te zijn met de beoordeling voor de onderwijseenheid Research in Public Administration.

Bij besluit van 15 februari 2017 heeft verweerder het verzoek van appellante om een extra herkansing van de onderwijseenheid Research in Public Administration afgewezen, omdat niet is gebleken van onregelmatigheden bij de vaststelling van het cijfer.

Bij brief van 15 februari 2017, ontvangen op 17 februari 2017, heeft verweerder het beroepschrift van appellante van 31 januari 2017 naar het College doorgestuurd.

Door appellante wordt – kort weergegeven – aangevoerd dat het toestaan om haar te laten deelnemen aan een extra herkansing gerechtvaardigd is, omdat als zij de feedback van de herkansing reeds na het eerstekanstentamen had gekregen, zij de herkansing wel zou hebben gehaald.

Op 13 maart 2017 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Op 30 maart 2017 heeft appellante een aanvullend beroepschrift ingediend. Hierin voert zij aan dat de organisatie van de onderwijseenheid niet naar behoren verliep. Zo was een van de drie webinars geannuleerd en is in elk geval de herkansing beoordeeld door een niet daartoe aangewezen persoon beoordeeld. Verder bestond er onduidelijkheid over de invulling van de final assignment en was er geen mogelijkheid om vragen via e-mail aan de examinatoren te stellen. Tot slot stelt zij zich op het standpunt dat de verstrekte feedback inadequaat was.

Het beroep is behandeld op 12 april 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen, vergezeld van [naam]. Namens verweerder zijn [namen], lid respectievelijk bestuurlijk secretaris van de examencommissie Bestuurskunde, [namen], beiden examinator, verschenen.

Appellante heeft ter zitting een pleitnota overgelegd.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 17 februari 2017 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen de besluiten van 26 januari 2017 en 15 februari 2017. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Artikel 7.12c, eerste lid, van de WHW bepaalt:
Voor het afnemen van tentamens en het vaststellen van de uitslag daarvan wijst de examencommissie examinatoren aan.

De Onderwijs- en examenregeling van de masteropleiding Public Administration bepaalt ("OER"):
4.1.1 Examinations are held twice during the academic year for each component offered in that year. The Board of Examiners determines the manner of resit for practicals.
4.1.6 In departure from Article 4.1 and at a student's request, the Board of Examiners may in exceptional circumstances allow an additional resit.

De Regels en Richtlijnen van de examencommissie van de opleiding Public Administration ("R&R") bepaalt:

4.2.6 The questions and assignments of the examination will relate only to the examination material that has been announced in advance. It will be clear for students in advance how they will be assessed, and on what they will be assessed.
4.3.5 The Board of Examiners can, in accordance with Article 4.1.6 of the OER, grant a student a single additional opportunity to take an examination, if it judges that the student was unable to make use of the examination and the resit for the course component concerned, due to demonstrable, exceptional circumstances, as referred to in Article 4.1.1 of the OER.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissingen al dan niet in strijd zijn met het recht.

Overeenkomstig artikel 7.61, derde lid, van de WHW heeft het College verweerder verzocht met appellante in overleg te gaan om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Gebleken is dat verweerder aan dit verzoek geen gevolg heeft gegeven.

Ingevolge artikel 7.61, derde lid, van de WHW is het overleg om na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is een voorwaarde voor het in behandeling nemen van het administratief beroep door het College. Het is derhalve niet aan verweerder om een keuze te maken of hij het voeren van het overleg al dan niet opportuun acht. Verweerder had derhalve met appellante contact moeten opnemen, al was het maar om de beweegredenen voor het bestreden besluit aan haar uit te leggen en eventueel bij haar levende vragen te beantwoorden.

Dit gezegd hebbende, hebben partijen op de hoorzitting de gelegenheid gehad om uitgebreid van gedachten te wisselen. Verweerder heeft daarbij nader toegelicht waarom het bestreden besluit is genomen en bij appellante levende vragen beantwoord en onduidelijkheden weggenomen. Derhalve gaat het College over tot een inhoudelijke beoordeling.

Het College constateert dat het beroep van appellante tweeledig is. Het beroep richt zich tegen de beoordeling van de herkansing van het paper en tegen de afwijzing van het verzoek om een extra herkansing. In de volgende paragrafen behandelt het College deze twee onderdelen van het beroep.

4.1 De overwegingen ten aanzien van het beroep gericht tegen de beoordeling

Het College merkt op dat ter zitting naar voren is gekomen, en door verweerder ook is bevestigd, dat de herkansing is beoordeeld een student-assistent die zich toen weliswaar in de afrondende fase van de masteropleiding Politieke Wetenschappen bevond, maar deze masteropleiding toen nog niet had afgerond. Verder is komen vast te staan dat de student-assistent ten tijde van belang niet was aangesteld als lid van de wetenschappelijke staf van de universiteit en door verweerder ook niet expliciet bij besluit als examinator voor de onderwijseenheid Research in Public Administration was aangewezen. Nog daargelaten overigens of het met doel en strekking van de WHW in overeenstemming zou zijn om een student-assistent de bevoegdheid toe te kennen om tentamens te beoordelen en examens af te nemen en cijfers vast te stellen. Voor de volledigheid zij opgemerkt dat verweerder ook niet heeft betoogd dat deze student-assistent bevoegd was tot beoordeling van het tentamen en vaststelling van het cijfer.

Ter zitting heeft verweerder namelijk toegelicht dat de student-assistent het paper heeft beoordeeld onder verantwoordelijkheid van de examinatoren en daarbij ook algemene richtlijnen heeft ontvangen. De examinatoren hebben de papers die niet door een examinator zijn beoordeeld vervolgens steekproefsgewijs bezien. Dit kan echter niet op één lijn worden gesteld met een beoordeling van het paper door een daartoe aangewezen examinator. Inherent aan deze werkwijze is immers dat voor tentamens die buiten de steekproef vallen toch cijfers worden toegekend, hoewel die niet door een examinator zijn gezien.

Door op basis van de beoordeling van de student-assistent toch het cijfer vast te stellen, hebben de examinatoren in strijd met het recht gehandeld. Dit betekent dat het besluit van 26 januari 2017 moet worden vernietigd en dat het herkansingspaper van appellante alsnog moet worden beoordeeld door een daartoe door verweerder aangewezen examinator.

Het College sluit overigens niet bij voorbaat uit dat de inzet van een student-assistent of een ander, niet als examinator aangewezen, lid van de wetenschappelijke staf bij het nakijken van tentamens uit efficiency-overwegingen aanvaardbaar kan zijn. Hierbij kan met name worden gedacht aan het nakijken van zuivere kennis- of reproductievragen, waarbij het door de voor desbetreffende onderwijseenheid aangewezen examinatoren vastgestelde antwoordmodel aan de correctoren geen beslissingsruimte laat om een antwoord wel of niet goed te rekenen. Een parallel dringt zich hierbij op met de geautomatiseerde correctie van multiple choice-tentamens. Het nakijken van (delen van) tentamens waarbij de corrector wél beslissingsruimte heeft, zoals bij open vragen, essayvragen en bij papers en scripties en vaststellen van de uitslag

daarvan is echter voorbehouden aan de voor de desbetreffende onderwijseenheid door de examencommissie aangewezen examinatoren. Terzijde zij opgemerkt dat het College niet op voorhand wil uitsluiten dat een examinator zich ook bij het nakijken van open vragen laat bijstaan door een collega die door de examencommissie niet als examinator is aangewezen. Vereist is dan echter wel dat sprake is van een eenduidig en strak correctieschema; algemene richtlijnen zijn niet voldoende. Verder dient gewaarborgd te zijn dat de niet als examinator aangewezen corrector elk afwijkend antwoord uitdrukkelijk voorlegt aan de examinator. Uit het antwoord- of beoordelingsformulier moet vervolgens voor de student en, voor het geval administratief beroep wordt ingesteld, het College de beslissing van de examinator kenbaar zijn.

4.2 De overwegingen ten aanzien van het beroep gericht tegen de afwijzing op het verzoek om een extra herkansing

Bij besluit van 15 februari 2017 heeft verweerder het verzoek van appellante om een extra herkansing afgewezen. Bij brief van 30 maart 2017 heeft appellante de redenen uiteengezet waarom zij het niet eens is met dit besluit.

Appellante heeft aangevoerd dat het mede aan de organisatie van de onderwijseenheid te wijten is dat zij deze onderwijseenheid niet met succes heeft afgerond. Zo is één van de drie webinars geannuleerd, zonder dit op een ander moment alsnog aan te bieden.

Ter zitting heeft verweerder in dit kader toegelicht dat de inhoud van de eerste webinar tijdens de tweede webinar werd behandeld. Deze duurde daarom ook langer. Tevens was een aparte video geüpload ter ondersteuning. Naar het oordeel van het College heeft verweerder daarmee voldoende maatregelen getroffen om de annulering van de eerste webinar te compenseren.

Appellante stelt verder dat het studenten ten onrechte niet was toegestaan om vragen aan de examinatoren te stellen. Verweerder heeft ter zitting uitgelegd dat studenten waren aangemoedigd om het online platform te gebruiken voor het stellen van vragen, omdat dit leerzaam kon zijn voor andere studenten. Dit was de achterliggende reden om te vermelden dat geen vragen per e-mail direct aan de examinatoren gesteld mochten worden. Verweerder heeft verder toegelicht dat nadat discussie op het online platform had plaatsgevonden, de desbetreffende vraag alsnog werd beantwoord als dat nodig bleek te zijn. Hoewel iets meer voorlichting over de aan voormelde handelwijze ten grondslag liggende - educatieve – motieven wellicht handig was geweest, kan niet worden

staande gehouden dat voormelde keuze ertoe heeft geleid dat appellante bij haar levende vragen niet door de examinatoren beantwoord heeft kunnen krijgen.

Appellante heeft ten slotte aangevoerd dat bij haar onduidelijkheid over de invulling van de final assignment bestond. Naar haar mening was de term "puzzle" onvoldoende helder. Verweerder heeft in dit verband verwezen naar het instructieformulier. Hierin is vermeld dat de student uit dient te leggen waarom de onderzoeksvraag relevant is. Het College acht deze uitleg begrijpelijk en voldoende duidelijk.

De omstandigheden die appellante heeft aangevoerd kunnen dan ook niet aangemerkt worden als uitzonderlijke omstandigheden op grond waarvan het toestaan van een extra herkansing gerechtvaardigd is, zoals bepaald is in artikel 4.1.6 van de OER en artikel 4.3.5 van de R&R.

Gelet op het bovenstaande is het College van oordeel dat verweerder het verzoek van appellante om een extra herkansing terecht heeft afgewezen.

4.3 Conclusie

Het beroep dat gericht is tegen het besluit van 26 januari 2017 is gegrond en dit besluit zal worden vernietigd. Het College zal verweerder opdragen om het herkansingspaper van appellante te laten beoordelen door een daartoe aangewezen examinator en de beoordeling binnen drie weken na verzending van deze uitspraak aan appellante en het College bekend te maken.

Het beroep dat gericht is tegen het besluit van 15 februari 2017 is ongegrond.

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

I. verklaart het beroep gericht tegen het besluit van 26 januari 2017 gegrond;
II. vernietigt het besluit van 26 januari 2017;
III. draagt verweerder op om het herkansingspaper van appellante te laten beoordelen door een daartoe aangewezen examinator en deze beoordeling binnen drie weken na verzending van deze uitspraak aan appellante en het College bekend te maken;
IV. verklaart het beroep gericht tegen het besluit van 15 februari 2017 ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, L.N. Kluinhaar LLB, S.A.K. d'Azevedo LLB en mr. G. Boogaard (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: